

til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt eru úr gildi felldar fyrri reglugerðir um fasteignaskatt í Grímsneshreppi, settar af sýslunefnd Árnessýslu.

Félagsmálaráðuneytið, 13. júní 1962.

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Gunnlaugur Þórðarson.

REGLUGERÐ

um löggæzlu á almennum skemmtisamkomum í Rangárvallasýslu.

1. gr.

Almennar samkomur má ekki halda á samkomustöðum í Rangárvallasýslu, nema að fengnu leyfi sýslumanns. Skal hann jafnframt ákveða, hvort löggæzla skuli vera á skemmtisamkomunni. Forstöðumenn slíkra skemmtisamkvæma skulu sækja um leyfi til skemmtanahalds eigi síðar en viku áður en halda skal.

2. gr.

Dómsmálaráðherra getur, að fengnum tillögum sýslumanns, löggilt einstaka löggæzlumenn, er skulu hafa eftirlit með skemmtunum, hver á sínu löggæzlusvæði.

Löggæzlumenn skulu, er þeir hafa fengið tilkynningu frá sýslumanni um, að skemmtun með löggæzlu hafi verið leyfð á þeirra löggæzlusvæði, mæta á skemmtistaðnum, er skemmtun á að hefjast og dvelja þar þangað til henni er lokið og mega þeir eigi fara af staðnum fyrr en húsum þeim, er skemmtunin var haldin í, hefur verið lokað. Áður en löggæzlumenn yfirgefa skemmtistaðinn, skulu þeir líta eftir, hvort nokkur maður eða menn, sem líkur eru til að valda muni óspektum, séu ófarnir af staðnum. Ef svo er, þá skulu þeir flytja mennina burt, ef húsráðandi telur það nauðsynlegt af öryggisástæðum.

Ef löggæzlumaður hefur forföll, svo að hann eigi getur mætt á skemmtun, er honum heimilt að fá annan til að annast löggæzlustarfið. Löggæzlumanni til aðstoðar á hverju löggæzlusvæði, skulu tveir menn löggiltir vera, og getur hann kvatt þá til að mæta sér til aðstoðar, er hann telur þess þörf. Þeir einir geta verið löggæzlumenn, hvort heldur aðalmenn eða aðstoðarmenn, er fengið hafa fræðslu og þjálfun til starfsins.

3. gr.

Löggæzlumenn skulu halda uppi reglu á skemmtunum, er þeir hafa eftirlit með, og er þeim heimilt að flytja burtu af skemmtistaðnum þá menn, er óspektum valda. Auk aðstoðarmanna sinna hinna löggiltu geta þeir kvatt sér til aðstoðar við að halda uppi reglu, forstöðumann skemmtunarinnar og þjónustumenn hans og aðra borgara. Ef löggæzlumanni virðist ölvun á dansskemmtun ætli að verða lítt þolandi, er honum heimilt að slíta samkomunni, og er þá öllum samkomugestum skylt að fara út úr húsum þeim, sem skemmtunin er haldin í, og skal þeim húsum lokað. Leiki rökstuddur grunur á, að áfengi sé selt úr bifreiðum á staðnum eða á annan hátt, eða í nánd við staðinn, er löggæzlumanni og aðstoðarmönnum hans heimilt að leita áfengis í bifreiðum þeim, og rannsaka svo sem nauðsyn krefur.

Að lokinni skemmtun skal löggæzlumaður, ef hann telur sig sakir ölæði manna eigi hafa getað haldið uppi fullkominni reglu á skemmtuninni, gefa sýslumanni skrif-

lega skýrslu um starf sitt. Skal hann tilgreina nöfn þeirra manna, er verið hafa ölvaðir á skemmtuninni, og sem eigi hafa hlýtt fyrir mælum hans. Skal hann lýsa ölvun þeirra, tilsvörum, háreysti og handalögmálum, er kunna að hafa orðið.

4. gr.

Sýslumaður gefur út erindisbréf handa löggæzlumönnum. Skulu þar settar reglur um, hvernig þeir skuli haga störfum sínum. Löggæzlumönnum öllum skal láta ókeypis í té einkennisbúninga og einkennishúfur.

Séu gerð spjöll á einkafatnaði löggæzlumanna eða aðstoðarmanna þeirra, ef þeir sinna lögreglustörfum, skal ríkissjóður bæta þann skaða, ef hann eigi fæst bættur á annan hátt. Ríkissjóður annist slysaftryggingu allra þessara löggæzlumanna.

5. gr.

Löggæzlumönnum skal greiða þóknun fyrir starf þeirra, kr. 400.00 fyrir skemmtun hverja, er þeir hafa eftirlit með. Aðstoðarmönnum þeirra skal greiða kr. 300.00 fyrir hverja skemmtun. Þeim skal öllum greiddur ferðakostnaður að og frá skemmtistað, eftir samkomulagi eða eftir reikningi.

6. gr.

Sýslumaður skal ár hvert á tímabilinu frá 15. maí til 15. júní kalla forstöðumenn samkomustaða sýslunnar á fund. Á fundi þeim skal rætt um, á hvern hátt þess verði bezt gætt, að skemmtanir þær, er haldnar verða í héraðinu á því ári, fari sómasamlega fram. Á fundi þessum skulu og löggæzlumenn mæta.

7. gr.

Ef fundarmenn á fundi þeim, er greinir frá í 6. gr., verða sammála um að nauðsyn beri til að setja reglur um útilokun þeirra manna, er sannir hafa orðið að sök að valda spjöllum á samkomum, frá því að sækja danssskemmtanir í héraðinu, skulu forstöðumenn samkomustaða, þeir er fundinn sækja, tilnefna tvo úr sínum hópi með fullu umboði, er ákveða skulu með sýslumanni, hverjum þeirra manna, er löggæzlumenn hafa í skýrslum sínum tilgreint að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtunum, skuli bannaður aðgangur að danssskemmtunum innan héraðs, og um hve langan tíma.

8. gr.

Þá skal sýslumaður, er honum hefur borizt skýrsla löggæzlumanns samkvæmt 3. gr., kveðja þá tvo menn úr hópi forstöðumanna samkomustaða, er um ræðir í 7. gr. á fund, og skal hann þá ásamt þeim, eftir að þeir hafa kynnt sér skýrslur eftirlitsmanna og skýrslur fyrir sakadómi, ef fyrir hendi eru, ákveða, hvort mönnum þeim, er löggæzlumaður telur, að hafi hegðað sér ósæmilega á skemmtun, skulu bannaður aðgangur að danssskemmtunum innan héraðsins, og um hve langan tíma bannið skuli gilda. Bann nefndarinnar skal tilkynnt skriflega öllum forstöðumönnum samkomustaða í héraðinu, löggæzlumönnum öllum, svo og manni þeim, er banninu er beint gegn. Á meðan bannið gildir, ber forstöðumönnum samkomustaða og þjónustuliði þeirra að vera samhent löggæzlumönnum um það, að synja þeim mönnum, sem banni er beint gegn, um aðgang að skemmtunum þeim, sem haldnar eru, og það jafnt þótt þeir séu eigi undir áhrifum áfengis, er þeir æskja aðgangs.

9. gr.

Kostnaður sá, er leiðir af framkvæmd reglugerðar þessarar, greiðist að $\frac{3}{4}$ úr ríkissjóði en að $\frac{1}{4}$ úr sýslusjóði (eftir atvikum úr hreppssjóði), að því er laun aðal-löggæzlumanna snertir. En laun aðstoðarmanna greiði aðili sá, er skemmtun heldur,

að hálfu, en ríkissjóður að hálfu. Ríkissjóður kostar að öllu leyti einkennishúninga löggæzlumanna, einkennishúfur og merki, svo og fræðslu löggæzlumanna og aðstoðarmanna þeirra. Þá einnig ferðakostnað allan samkvæmt 5. gr.

Haldi utanhéraðsmaður eða félag dansskemmtun á samkomustað innan héraðs, getur sýslumaður krafist þess, að sá aðili greiði hluta sýslusjóðs af kostnaði við eftirlitið með skemmtuninni. Og getur sýslumaður sett það sem skilyrði fyrir skemmtanaleyfi.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 11. gr. laga nr. 50/1940, um lögreglumenn, staðfestist hér með til að öðlast gildi þegar í stað.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 19. júní 1962.

Bjarni Benediktsson.

Ólafur W. Stefánsson.

Nr. 89.

27. júní.

REGLUGERÐ

um takmörkun leigubifreiða á Akranesi og um ráðstöfun atvinnuleyfa.

1. gr.

Tala allt að 8 farþega leigubifreiða til mannflutninga á Akranesi skal á hverjum tíma miðuð við íbúatölu Akraness, þannig, að ein leigubifreið komi á hverja 200 íbúa, sem lögheimili eiga á Akranesi samkvæmt nýjustu skýrslum Hagstofu Íslands.

Þegar rétt hlutföll eru fengin milli tölu leigubifreiða og íbúatölu, skal veita atvinnuleyfi í stað hvers leyfis, er losnar, svo og vegna fólksfjölgunar, eitt leyfi fyrir hverja 200 íbúa.

Atvinnuleyfi skulu að jafnaði veitt frá og með 1. júní ár hvert, ef veita skal þau samkvæmt framanskráðu.

2. gr.

Enginn bifreiðastjóri má hafa afgreiðslu hjá bifreiðastöð á Akranesi, nema hann hafi öðlzt atvinnuleyfi sem leigubifreiðarstjóri á Akranesi. Leyfin skulu tölusett og bundin við nafn leyfishafa. Engum má úthluta fleiri en einu atvinnuleyfi, nema Þórði Þ. Þórðarsyni. Skal hann fá fjögur atvinnuleyfi af þeirri tölu leigubifreiða, sem ákveðin eru með reglugerð þessari. Er honum óheimilt að nota þau atvinnuleyfi, sem gefin eru út á hans nafn, fyrir aðrar bifreiðar en þær, sem eru hans eign.

Sem atvinnurekandi skal Þórður Þ. Þórðarson ekki skyldur að gerast félagi í Bifreiðastjórafélaginu Ekli, og skal honum heimilt að ráða bifreiðarstjóra á leigubifreiðar sínar, þótt þeir hafi eigi atvinnuleyfi önnur en þau, er Þórður Þ. Þórðarson hefur fyrir bifreiðum þessum.

3. gr.

Leigubifreiðastjórar, sem ekki hafa afgreiðslu á bifreiðastöð á Akranesi, hafa ekki atvinnuréttindi þar, nema eftir kvaðningu fyrir fram.

4. gr.

Bifreiðastjóri, sem óskar að fá atvinnuleyfi sem leigubifreiðastjóri, skal sækja um á þar til gerðu eyðublaði til Bifreiðastjórafélagsins Ekils. Umsókninni skal